

Ave, Maria!

Zvonček po dolu odmeva,
zvezda prižiga se že,
pesem večerno prepeva,
ptiček na grmu sedé —
Ave, Maria!

Človek se k nebu ozira,
v dom svoj veselo hiti,
solze vsakdó si otira,
kogar težijo skrbi —
Ave, Maria!

Hiše mir sveti obiše
dobrim, pobožnim ljudem;
zemlja se zdi mi svetišče
v hipu svečanostnem tem —
Ave, Maria!

Zvezda se jasna prižiga,
zvonček odmeva čez plan,
srce v molitvi se dviga,
kličem iskreno Ti vdan:
Ave, Maria!

—n—

Planinske cvetke.

Ob potih v gorskih letoviščih srečavaš revne otročiče, ki ponujajo za male denarce planinskih cvetic. Bogati počitničarji in vesele počitničarice kupujejo redke cvetke nekoliko iz usmiljenja, nekoliko pa iz samoljubnega nagona in iz ponosa, da bi se prišedši domov pri znancih in prijateljih postavljali, češ: vidite nas, srečne letoviščarje in ljubitelje planin! In znanci jih blagrujejo, misleči, da so jih počitničarji sami natrgali gori visoko v planinah.

Jaz se še nisem izpozabil med tiste ljudi, ki imajo v tem nekak izreden užitek, če se morejo ponesti, da so plezali v vratolomne višave, da so trgali planike na nevarnih strminah in ostrih pečinah ter postavljali svoje življenje v nevarnost. Nasprotno! Pomilujem vsakega, ki svoje življenje tako malo ceni in ga tvega samo zato, da se more v lahkoživi družbi hvaliti in ponašati s svojo grešno drznostjo. Še bolj žalosten vtis pa napravi name tak hribolazec, ki zanemarja sveto mašo in službo božjo in se ob nedeljah potika po nevarnih slemenih visokih